

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

6 септември 2018 година *

„Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански и търговски дела — Процедура за европейска заповед за плащане — Регламент (ЕО) № 1896/2006 — Издаване на европейска заповед за плащане заедно с молбата за издаването ѝ — Липса на превод на молбата за издаването на заповедта — Европейска заповед за плащане, обявена за подлежаща на изпълнение — Искане за преглед, направено след изтичането на срока за възражение — Връчване на съдебни и извънсъдебни документи — Регламент (ЕО) № 1393/2007 — Приложимост — Член 8 и приложение II — Уведомяване на адресата за правото му да откаже да приеме непроведения документ за образуване на процедурата — Липса на формуляр-образец — Последници“

По дело C-21/17

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Nejvyšší soud (Върховен съд, Чешка република) с акт от 30 ноември 2016 г., постъпил в Съда на 18 януари 2017 г., в рамките на производство по дело

Catlin Europe SE

срещу

О.К. Trans Praha spol. s r.o.

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: J. L. da Cruz Vilaça, председател на състава, E. Levits, A. Borg Barthet, M. Berger и F. Biltgen (докладчик), съдии,

генерален адвокат: M. Wathelet,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за О.К. Trans Praha spol. s r.o., от M. Laipold, advokát,
- за гръцкото правителство, от V. Karra, A. Dimitrakopoulou, M. Tassopoulou и E. Tsaousi, в качеството на представители,

* Език на производството: чешки.

- за италианското правителство, от G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от G. Rocchitta, avvocato dello Stato,
- за австрийското правителство, от C. Pesendorfer, в качеството на представител,
- за Европейската комисия, от M. Šimerdová и M. Heller, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 29 май 2018 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за създаване на процедура за европейска заповед за плащане (ОВ L 399, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 9, стр. 108) и на Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела („връчване на документи“) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета (ОВ L 324, 2007 г., стр. 79).
- 2 Запитването е отправено във връзка със спор между Catlin Europe SE и O.K. Trans Praha spol. s r.o. по повод на процедура за европейска заповед за плащане.

Правна уредба

Регламент № 1896/2006

- 3 Член 7 от Регламент № 1896/2006 предвижда:

„1. Молбата за издаване на европейска заповед за плащане се изготвя съгласно формуляр А, изложен в приложение I.

2. Молбата съдържа:

[...]

г) причината за завеждане на делото, включително описание на обстоятелствата, използвани като основание за вземането и, където е приложимо, исканата лихва;

д) описание на доказателствата в подкрепа на вземането;

[...]“.

- 4 Член 12, параграф 2 от този регламент гласи:

„Европейската заповед за плащане се издава заедно с копие от молбата. [...]“.

5 Член 16, параграфи 1—3 от същия регламент предвижда:

„1. [Длъжникът] може да подаде възражение срещу европейската заповед за плащане до съда по произход [...]

2. Възражението се изпраща в 30-дневен срок от връчването на заповедта на [длъжника].

3. [Длъжникът] посочва във възражението, че той оспорва вземането, без да указва причините за това“.

6 Член 20 („Преглед в изключителни случаи“) от Регламент № 1896/2006 предвижда:

„1. След изтичането на крайния срок по член 16, параграф 2 [длъжникът] има право да поиска преглед на европейската заповед за плащане от компетентния съд в държавата членка по произход, когато:

а) i) заповедта за плащане е била връчена по един от начините, предвидени в член 14,

и

ii) връчването не е било извършено в срок, който да му позволи да организира в достатъчна степен своята защита, без вина от негова страна,

или

б) [длъжникът] е бил възпрепятстван да оспори вземането поради форсмажорни обстоятелства или в резултат на извънредни обстоятелства, без вина от негова страна,

при условие че и в двата случая той действа незабавно.

2. След изтичането на крайния срок по член 16, параграф 2 [длъжникът] също така има право да поиска преглед на европейска заповед за плащане от компетентния съд в държавата членка по произход, когато заповедта за плащане очевидно е била издадена погрешно, като се имат предвид изискванията, предвидени в настоящия регламент или в резултат на други извънредни обстоятелства.

3. Ако съдът отхвърли молбата на [длъжника] на основание, че нито един от поводите за преглед по параграфи 1 и 2 не е приложим, европейската заповед за плащане остава в сила.

Ако съдът прецени, че прегледът е основателен на едно от основанията, предвидени в параграфи 1 и 2, европейската заповед за плащане е невалидна“.

7 Член 26 от посочения регламент гласи:

„Всички процесуални въпроси, които не са изрично разгледани в настоящия регламент, се регулират от националното законодателство“.

8 В член 27 („Връзка с Регламент (ЕО) № 1348/2000“) от Регламент № 1896/2006 се уточнява:

„Настоящият регламент не засяга прилагането на Регламент (ЕО) № 1348/2000 от 29 май 2000 г. за връчване на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела в държавите членки [ОВ L 160, 2000 г., стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 1, стр. 161]“.

- 9 Приложение I към Регламент № 1896/2006 съдържа формуляр А, озаглавен „Молба за европейска заповед за плащане“.
- 10 Формуляр Д, чрез който се издава европейската заповед за плащане, е наличен в приложение V към същия регламент.

Регламент № 1393/2007

- 11 Съгласно член 1, параграф 1 от него Регламент № 1393/2007 се прилага за граждански или търговски дела, когато, за да бъде връчен един съдебен или извънсъдебен документ, той трябва да бъде изпратен от една държава членка в друга.

- 12 Член 8 („Отказ от приемане на документ“) от този регламент гласи:

„1. Получаващият орган информира адресата посредством формуляр-образец, даден в приложение II, че може да откаже да приеме документа, който трябва да се връчи, по време на самото връчване или връщайки документа на получаващия орган в срок една седмица, ако не е написан или не е преведен на един от следните езици:

а) език, който адресатът разбира; или

б) официалния език на държавата членка адресат, или, при наличие на няколко официални езици в тази държава членка, официалния език или един от официалните езици на мястото, където трябва да се осъществи връчването.

2. В случай че получаващият орган е уведомен, че адресатът отказва да получи документа в съответствие с параграф 1, той незабавно уведомява предаващия орган чрез удостоверение, предвидено в член 10, и връща молбата и документите, за които е поискан превод.

3. Ако адресатът откаже да приеме документа в съответствие с параграф 1, порочите на връчването могат да бъдат отстранени, като документът бъде връчен на адресата съобразно разпоредбите на настоящия регламент, придружен от превод на език, определен в параграф 1. В такъв случай за дата на връчването на документа се смята датата, на която документът, придружен от превода, е връчен в съответствие със законодателството на държавата членка адресат. Когато обаче, съгласно законодателството на дадена държава членка, документът трябва да се връчи в рамките на определен период, датата, която се взема предвид по отношение на заявителя, е датата на връчването на първоначалния документ, определена в съответствие с член 9, параграф 2.

4. Параграфи 1, 2 и 3 се прилагат и за начините на предаване и връчване на съдебни документи, предвидени в раздел 2.

5. За целите на параграф 1 дипломатическите или консулските представителства, когато връчването се извършва съгласно член 13, или органът или лицето, когато връчването се извършва съгласно член 14, информират адресата, че може да откаже да приеме документа и че всеки отказан документ следва да се изпрати на тези представителства или съответно органи или лица“.

13 Съдържащият се в приложение II към Регламент № 1393/2007 формуляр-образец, озаглавен „Информация за адресата относно правото на отказ да приеме документ“, съдържа следната бележка на вниманието на адресата на документа:

„Можете да откажете да приемете документа, ако не е написан или придружен от превод на някой от езиците, които разбирате, на официалния език или на един от официалните езици на мястото на връчването.

Ако желаете да упражните това си право, трябва да откажете да приемете документа по време на самото връчване направо на връчващото документа лице или да го върнете в едноседмичен срок на посочения по-долу адрес, като заявите, че отказвате да го приемете“.

14 Този формуляр-образец съдържа и „декларация на адресата“, която, в случай че последният откаже да приеме документа, му се дава за подпис и която гласи:

„Отказвам да приема приложения документ, защото не е написан или придружен от превод на някой от езиците, които разбирам, на официалния език или на един от официалните езици на мястото на връчването“.

15 Накрая, посоченият формуляр-образец предвижда, че в този случай адресатът трябва да отбележи езика или езиците, които разбира между официалните езици на Европейския съюз.

16 Съгласно член 25 от Регламент № 1393/2007:

„1. Регламент (ЕО) № 1348/2000 се отменя, считано от датата на прилагане на настоящия регламент.

2. Всяко позоваване на отменения регламент се разбира като позоваване на настоящия регламент [...]“.

Спорът в главното производство и преюдициалният въпрос

17 От акта за преюдициално запитване е видно, че О.К. Trans Praha, дружество по чешкото право, подава до Okresní soud Praha — západ (Западен районен съд Прага, Чешка република) молба за издаване на европейска заповед за плащане срещу Catlin Innsbruck GmbH, дружество, установено в Австрия, в чиито права встъпва Catlin Europe, установено в Кьолн (Германия).

18 Okresní soud Praha — západ (Западен районен съд Прага) уважава молбата, като на 1 август 2012 г. издава исканата европейска заповед за плащане.

19 Заповедта е връчена на Catlin Europe на 3 август 2012 г. и става изпълнима на 3 септември 2012 г.

20 На 21 декември 2012 г., тоест след изтичането на срока за възражение, предвиден в член 16, параграф 2 от Регламент № 1896/2006, Catlin Europe иска преглед на посочената заповед съгласно член 20, параграф 2 от този регламент.

21 В подкрепа на искането си Catlin Europe изтъква, че в нарушение на член 8, параграф 1 от Регламент № 1393/2007 не е било уведомено чрез съдържащия се в приложение II към този регламент формуляр-образец за правото си да откаже да приеме връчвания документ, ако той не е написан или преведен на някой от посочените в тази разпоредба езици.

- 22 Всъщност копието от молбата за издаване на европейска заповед за плащане, приложено към заповедта за плащане от 1 август 2012 г. съгласно изискванията на член 12, параграф 2 от Регламент № 1896/2006, е било написано само на чешки език и не е било придружено от превод на немски език.
- 23 Затова според Catlin Europe е било невъзможно да разбере документа за образуване на процедурата, което представлявало извънредно обстоятелство по смисъла на член 20, параграф 2 от посочения регламент и достатъчно основание за преглед на европейската заповед за плащане по реда на тази разпоредба.
- 24 Молбата за преглед обаче е отхвърлена от Okresní soud Praha — západ (Западен районен съд Прага) с решение от 8 април 2013 г., което на 17 юни 2013 г. е потвърдено от въззивния съд — Krajský soud v Praze (Окръжен съд Прага, Чешка република).
- 25 Посоченият съд приема, че европейската заповед за плащане е надлежно връчена на Catlin Europe съгласно изискванията на член 14 от Регламент № 1896/2006. Освен това според него липсата на информация за възможността на адресата да откаже да приеме връчвания документ съгласно член 8, параграф 1 от Регламент № 1393/2007 не може да доведе до нищожност на заповедта за плащане или да обоснове нейния преглед, тъй като Регламент № 1896/2006 не предвижда такава последица.
- 26 Catlin Europe подава касационна жалба пред Nejvyšší soud (Върховен съд, Чешка република).
- 27 Този съд се пита дали по спора, с който е сезиран, неспазването на изискванията на член 8, параграф 1 от Регламент № 1393/2007 е основание за преглед на заповедта по реда на член 20 от Регламент № 1896/2006.
- 28 По-конкретно, според този съд последният регламент не съдържа разпоредба, посочваща езика, на който молбата за заповед за плащане трябва да бъде връчена на длъжника. Освен това, за разлика от Регламент № 1393/2007, Регламент № 1896/2006 установявал специални правила, съгласно които се използват съдържащи се в приложенията към него формуляри-образци, попълвани главно чрез предварително определени цифрови кодове. Съответно запитващата юрисдикция си задава въпроса дали е възможно да се приеме, че чисто процесуално нарушение като това, на което се позовава Catlin Europe, може да накърни правото му на защита.
- 29 При тези обстоятелства Nejvyšší soud (Върховен съд) решава да спре производството и да отправи до Съда следния преюдициален въпрос:

„Следва ли член 20, параграф 2 от [Регламент № 1896/2006] да се тълкува в смисъл, че липсата на предвиденото в член 8, параграф 1 от [Регламент № 1393/2007] уведомяване на адресата за възможността да откаже да приеме документа за връчване дава право на длъжника (адресата) да поиска преглед на европейската заповед за плащане на основание член 20, параграф 2 от Регламент [№ 1896/2006]?“.

По преюдициалния въпрос

- 30 С въпроса си запитващата юрисдикция по същество пита, от една страна, дали Регламенти № 1896/2006 и № 1393/2007 следва да се тълкуват в смисъл, че когато европейска заповед за плащане се връчва на длъжника без приложената към нея молба за издаването ѝ да е написана или преведена на език, който се предполага, че той разбира, както изисква член 8, параграф 1 от Регламент № 1393/2007, длъжникът трябва да бъде надлежно уведомен чрез съдържащия се в приложение II към последния регламент формуляр-образец, че има право да откаже да приеме въпросния документ. Запитващата юрисдикция пита, от друга страна, какви са последиците от

липсата на такова уведомяване, и в частност дали това обстоятелство е основание да се иска преглед на европейската заповед за плащане по реда на член 20, параграф 2 от Регламент № 1896/2006.

- 31 Що се отнася до първия аспект на поставения въпрос, а именно за приложимостта на изискванията на член 8, параграф 1 от Регламент № 1393/2007 при издаването на европейска заповед за плащане на длъжника, заедно с формуляра на молбата, в съответствие с изискванията на Регламент № 1896/2006, като начало следва да се припомни, че Регламент № 1393/2007 изрично предвижда в тази разпоредба възможността адресатът на връчвания документ да откаже на приеме същия, ако той не е написан или преведен на език, който адресатът разбира, или на официалния език на държавата членка по привеждане в изпълнение или, при наличие на няколко официални езика в тази държава членка, на официалния език или един от официалните езици на мястото, където трябва да се осъществи връчването.
- 32 В този контекст Съдът многократно е посочвал, че възможността да се откаже приемането на връчвания документ, представлява право на адресата на този документ (вж. в този смисъл решение от 16 септември 2015 г., *Alpha Bank Cyprus*, C-519/13, EU:C:2015:603, т. 49, определение от 28 април 2016 г., *Alta Realitat*, C-384/14, EU:C:2016:316, т. 61, и решение от 2 март 2017 г., *Henderson*, C-354/15, EU:C:2017:157, т. 50).
- 33 Освен това, както Съдът е подчертал, правото да се откаже приемането на връчвания документ, произтича от необходимостта да се зачита правото на защита на адресата на този документ в съответствие с изискванията за справедлив процес по член 47, втора алинея от Хартата на основните права на Европейския съюз и по член 6, параграф 1 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. Всъщност, макар основната цел на Регламент № 1393/2007 да е да се подобри ефективността и бързината на съдебните производства и да се осигури добро правораздаване, Съдът е приел, че постигането на посочените цели не следва по никакъв начин да е за сметка на действителното зачитане на правото на защита на адресатите на съответните документи (решение от 2 март 2017 г., *Henderson*, C-354/15, EU:C:2017:157, т. 51 и цитираната съдебна практика).
- 34 При това положение е важно да се гарантира не само действителното получаване на документа от неговия адресат, но също така и възможността на същия да се запознае и действително да разбере напълно смисъла и обхвата на предявения срещу него в чужбина иск, така че да може надлежно да подготви защитата си и да предяви правата си в държавата членка, в която е издаден документът (решение от 2 март 2017 г., *Henderson*, C-354/15, EU:C:2017:157, т. 52 и цитираната съдебна практика).
- 35 Все пак, за да може правото на отказ по член 8, параграф 1 от Регламент № 1393/2007 да породи надлежно своите последици, е необходимо адресатът на документа да бъде надлежно уведомен, предварително и писмено, за съществуването на това право (решение от 2 март 2017 г., *Henderson*, C-354/15, EU:C:2017:157, т. 53 и цитираната съдебна практика).
- 36 В системата, въведена с посочения регламент, тази информация му се предоставя посредством формуляр-образец, съдържащ се в приложение II към същия регламент (решение от 2 март 2017 г., *Henderson*, C-354/15, EU:C:2017:157, т. 54 и цитираната съдебна практика).
- 37 Относно обхвата, който трябва да се признае на този формуляр-образец, Съдът вече е приел, че Регламент № 1393/2007 не предвижда никакво изключение за използването му (решение от 2 март 2017 г., *Henderson*, C-354/15, EU:C:2017:157, т. 55 и цитираната съдебна практика).
- 38 От това съображение и от описаната в точки 35 и 36 от настоящото решение цел на формуляр-образец, съдържащ се в приложение II към Регламент № 1393/2007, следва да се направи изводът, че връчващият орган е длъжен при всички обстоятелства и без да разполага

със свобода на преценка в това отношение, да информира адресата на документа за правото му да откаже да приеме същия, като системно използва за тази цел посочения формуляр-образец (решение от 2 март 2017 г., Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157, т. 56 и цитираната съдебна практика).

- 39 Що се отнася до това дали изложените по-горе съображения важат и за Регламент № 1896/2006, следва да се констатира, че член 27 от посочения регламент предвижда изрично, че същият не засяга прилагането на Регламент № 1348/2000. Последният обаче е отменен и заменен с Регламент № 1393/2007, в чийто член 25, параграф 2 се уточнява, че „[в]сяко позоваване на Регламент [№ 1348/2000] се разбира като позоваване на [Регламент № 1393/2007]“.
- 40 Следователно за неуредените с Регламент № 1896/2006 въпроси, свързани с връчването на европейска заповед за плащане, заедно с молбата за издаването ѝ, трябва евентуално да се прилага Регламент № 1393/2007.
- 41 Освен това няма съмнение, че молбата за издаване на заповед, която представлява документът за образуване на процедурата за европейска заповед за плащане, трябва да се квалифицира като документ по смисъла на член 8, параграф 1 от Регламент № 1393/2007.
- 42 Освен това член 12, параграф 2 от Регламент № 1896/2006 предвижда, че европейската заповед за плащане се издава заедно с копие от молбата, така че заповедта се връчва на длъжника заедно с молбата. В настоящия случай такова двойно връчване е извършено.
- 43 Поради това изискванията на член 8, параграф 1 от Регламент № 1393/2007 се прилагат не само по отношение на връчването на самата заповед, но и на молбата за издаването ѝ. Следователно съгласно посочения член 8, параграф 1 всеки от тези два документа трябва да се връчи на адресата му на език, който се предполага, че той разбира. За тази цел следва да се връчи и съдържащият се в приложение II от този регламент формуляр-образец, информиращ заинтересованото лице за правото му да откаже да приеме съответния документ.
- 44 Горният извод се налага в още по-голяма степен, тъй като процедурата за европейска заповед за плащане, въведена с Регламент № 1896/2006, не е състезателна, в смисъл, че националният съд се произнася единствено с оглед на подадената от молителя молба и длъжникът не е уведомен за образуваната срещу него процедура.
- 45 Следователно длъжникът има възможност да узнае за наличието и съдържанието на молбата едва в момента на връчването на заповедта. Затова в този случай е особено важно да се спази правото на защита, което член 8, параграф 1 от Регламент № 1393/2007 цели да гарантира.
- 46 В това отношение е без значение обстоятелството, че в съответствие с Регламент № 1896/2006 молбата за издаване на заповедта е подадена чрез формуляр, съдържащ се в приложение I към този регламент.
- 47 Всъщност, въпреки че голяма част от полетата в този формуляр може да бъдат попълнени чрез предварително определени кодове и следователно са лесни за разбиране, доколкото обяснителните бележки за тези кодове са публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз* на всички официални езици на Съюза, това не променя факта, че както е видно от член 7, параграф 2, букви г) и д) от посочения регламент, въпросният формуляр задължава молителя да представи по-подробни обяснения относно описанието на конкретните обстоятелства, изтъкнати като основание на вземането, а също и доказателства в подкрепа на молбата. Длъжникът обаче трябва да може се запознае с тези обстоятелства и доказателства на език, който се предполага, че владее, за да е в състояние да разбере наистина и напълно смисъла и значението на образуваната срещу него процедура в чужбина и евентуално да подготви защитата си.

- 48 С оглед на горното следва да се заключи, че изискването за задължително и системно използване на съдържащия се в приложение II към Регламент № 1393/2007 формуляр-образец важи по същия начин и за връчването на европейската заповед за плащане, както и на придружаващата я молба за издаването ѝ.
- 49 Що се отнася до втория аспект на поставения въпрос, а именно последиците от неизпълнението на това изискване, постоянна съдебна практика е, че неприлагането на съдържащия се в приложение II към Регламент № 1393/2007 формуляр-образец не може да доведе до недействителност на документа, който трябва да се връчи, нито на процедурата по връчване, като се има предвид, че подобна последица би била несъвместима с преследваната с този регламент цел, състояща се в това да се предвиди пряк, бърз и ефикасен начин за предаване между държавите членки на документи по граждански и търговски дела (решение от 2 март 2017 г., *Henderson*, C-354/15, EU:C:2017:157, т. 57 и цитираната съдебна практика).
- 50 За сметка на това, тъй като връчването на посочения формуляр-образец представлява съществено процесуално изискване, предназначено да гарантира правото на защита на адресата на документа, липсата на такова връчване трябва да се поправи в съответствие с разпоредбите, предвидени в посочения регламент. Затова връчващият орган трябва незабавно да уведоми адресата на документа за правото му да откаже да приеме този документ, като му връчи съгласно член 8, параграф 1 от посочения регламент въпросния формуляр-образец (вж. в този смисъл решение от 2 март 2017 г., *Henderson*, C-354/15, EU:C:2017:157, т. 58 и цитираната съдебна практика).
- 51 По причини, еднакви с изложените в точки 39—48 от настоящото решение, същите правила трябва да се прилагат по аналогия и за връчването на документи в контекста на Регламент № 1896/2006.
- 52 Следователно в случай като този по главното производство, когато молбата за издаване на заповед за плащане е написана на език, различен от посочените в член 8, параграф 1 от Регламент № 1393/2007, и не е връчена на длъжника заедно със съдържащия се в приложение II към този регламент формуляр-образец, този пропуск, както и пропускът адресатът да бъде уведомен, че има право да откаже да приеме такъв документ, трябва да бъдат отстранени във възможно най-кратък срок и в съответствие с разпоредбите на посочения регламент, като на длъжника се връчи този формуляр-образец.
- 53 Нещо повече, от практиката на Съда следва, че при нередовно връчване, каквото е това в случая по главното производство, европейската заповед за плащане не е станала изпълнима и срокът, даден на длъжника за подаване на възражение, не е започнал да тече (вж. по аналогия решение от 4 септември 2014 г., *eco cosmetics* и *Raiffeisenbank St. Georgen*, C-119/13 и C-120/13, EU:C:2014:2144, т. 41—43 и 48).
- 54 При това положение в случая не се поставя въпросът за прегледа на европейската заповед за плащане по реда на член 20 от Регламент № 1896/2006, както счита запитващата юрисдикция.
- 55 С оглед на всички изложени по-горе съображения на поставения въпрос следва да се отговори, че регламенти № 1896/2006 и № 1393/2007 трябва да се тълкуват в смисъл, че когато европейска заповед за плащане се връчва на длъжника, без приложената към нея молба за издаването ѝ да е написана или преведена на език, който се предполага, че той разбира, както изисква член 8, параграф 1 от Регламент № 1393/2007, длъжникът трябва да бъде надлежно уведомен чрез съдържащия се в приложение II към последния регламент формуляр-образец, че има право да откаже да приеме въпросния документ.

- 56 В случай на неизпълнение на това процесуално изискване нередовността на процедурата се отстранява в съответствие с разпоредбите на последния регламент чрез връчване на заинтересованото лице на съдържащия се в приложение II към същия регламент формуляр-образец.
- 57 В този случай поради нередовното връчване на европейската заповед за плащане, заедно с молбата за издаването ѝ, заповедта не подлежи на изпълнение, а даденият на длъжника срок за подаване на възражение не може да започне да тече, поради което член 20 от Регламент № 1896/2006 е неприложим.

По съдебните разноси

- 58 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за създаване на процедура за европейска заповед за плащане и Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела („връчване на документи“) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета трябва да се тълкуват в смисъл, че когато европейска заповед за плащане се връчва на длъжника, без приложената към нея молба за издаването ѝ да е написана или преведена на език, който се предполага, че той разбира, както изисква член 8, параграф 1 от Регламент № 1393/2007, длъжникът трябва да бъде надлежно уведомен чрез съдържащия се в приложение II към последния регламент формуляр-образец, че има право да откаже да приеме въпросния документ.

В случай на неизпълнение на това процесуално изискване нередовността на процедурата се отстранява в съответствие с разпоредбите на последния регламент чрез връчване на заинтересованото лице на съдържащия се в приложение II към същия регламент формуляр-образец.

В този случай поради нередовното връчване на европейската заповед за плащане, заедно с молбата за издаването ѝ, заповедта не подлежи на изпълнение, а даденият на длъжника срок за подаване на възражение не може да започне да тече, поради което член 20 от Регламент № 1896/2006 е неприложим.

Подписи